

печінці відмічено у 2 (12,5%), спленомегалію й підвищену фіксацію РФП у селезінці – у 3 (18,8%).

Таким чином, статична гепатосцинтиграфія є інформативним діагностичним методом у розпізнаванні хронічних уражень печінки, зокрема гепатиту й цирозу печінки вірусної етіології. Під час наступного етапу дослідження планується зіставити отримані результати з іншими загальноприйнятими методами дослідження структурно-функціонального стану печінки у хворих на хронічний вірусний гепатит й цироз печінки.

*В.М. Козько, Г.О. Соломенник, О.Є. Бондар, О.І. Могиленець,
Н.Ф. Меркулова, К.В. Юрко, О.М. Винокурова, С.А. Мінакова,
Д.О. Куст*

ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТУ ФОСФОГЛІВ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С

Національний медичний університет, м. Харків

Хронічні вірусні гепатити (ХВГ), зокрема хронічний гепатит С (ХГС), є глобальною та актуальною проблемою охорони здоров'я. Це пов'язано з постійним ростом захворюваності, прогресуючим перебігом, високим ризиком виникнення несприятливих наслідків, а саме цирозу печінки і гепатоцелюлярної карциноми. Незважаючи на оптимізм, зумовлений результатами противірусної терапії, не можна не зазначити, що нею, за різних причин, охоплені не всі хворі на ХВГ; серед пацієнтів з найбільш розповсюдженим у Європі генотипом 1b вірусу гепатиту С дотепер досить високим залишається відсоток тих, хто не відповів на противірусну терапію. Перший план у лікуванні таких хворих посідає патогенетична терапія, провідним напрямком якої є застосування гепатопротекторів.

Метою дослідження було оцінити ефективність препарату фосфоглів у хворих на ХГС. Фосфоглів – новий оригінальний медикамент, створений російськими вченими з використанням нанотехнологій, комбінований гепатопротектор, що володіє противірусною активністю. До його складу входять фосфатидилхолін і тринатрієва сіль гліциризинової кислоти.

Дослідження, які були проведені, виявили позитивний вплив препарату на морфологічні зміни у печінці (активність, фіброз) за рахунок пригнічення синтезу прозапальних цитокінів, зниження активності зірчастих клітин, активації процесів фібринолізу, потенціювання дії лінійних інтерферонів при лікуванні хворих на ХГС за рахунок антивірусної активності гліциризинової кислоти.

Під спостереженням перебувало 20 хворих на ХГС, які за різними причинами не отримували стандартну протівірусну терапію. З них чоловіків було 14, жінок – 6. Середній вік пацієнтів склав $(38,51 \pm 2,89)$ років. Хронічний гепатит мінімального ступеня активності було діагностовано у 5, помірного – у 15 пацієнтів. Хворі отримували фосфоглів по 2 капсули 3 рази на день протягом 3-6 міс. Ефективність терапії оцінювали за клінічними і лабораторними (активність аланінамінотрансферази (АлАТ), вміст загального білірубіну і його фракцій, білка і його фракцій, фібриногену у сироватці крові) показниками.

Серед клінічних проявів у хворих спостерігали загальну слабкість (65%), зниження апетиту (60%), тяжкість у правому підребер'ї та/або епігастрії (60%), нудоту (35%), збільшення печінки (100%), жовтяницю (45%), холурію (45%), збільшення селезінки (35%), підвищення температури тіла до субфебрильних цифр (20%). Зміни у біохімічних показниках характеризувалися підвищенням активності АлАТ у сироватці крові в 1,5-7 разів, у середньому $(2,99 \pm 0,48)$ ммоль/(лхг), у частини хворих – збільшенням загального білірубіну, у середньому $(49,2 \pm 5,4)$ мкмоль/л, зниженням вмісту альбуміну до $(45,22 \pm 3,41)$ г/л, фібриногену – до $(1,71 \pm 0,27)$ г/л.

На тлі терапії препаратом фосфоглів у хворих спостерігали покращення загального стану, зникнення або зменшення проявів астеновегетативного, диспепсичного синдромів, жовтяниці, зменшення розмірів печінки, зокрема відновлення її ехоструктури, за даними УЗД. Відмічали позитивну динаміку з боку лабораторних показників: нормалізацію або зниження активності АлАТ, загального білірубіну, підвищення вмісту фібриногену, альбуміну.

Отримані результати дозволяють зробити висновок про ефективність препарату фосфоглів у хворих на ХГС і є підставою рекомендувати його в якості альтернативного гепатопротектора для лікування хронічних захворювань печінки.